

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἅγιων.
Προσόμοια τῆς Ὁσιομάρτυρος

Ὕχος δ' Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος, καὶ μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ χειρῶν ὑπήνεγκας καρτερώτατα, τήν τε δόδοντων ἐκρίζωσιν, πλευρῶν τὴν κατάφλεξιν, τῶν ποδῶν τήν ἐκκοπήν, καὶ τὸν ἄδικον θάνατον, ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης οὐρανίοις, ἐν θαλάμοις κατοικοῦσα, Ἀναστασία πολύαθλε.

Παρθενίας κειμήλιον, κεκλεισμένος Παράδεισος, ιερὸν ἀνάθημα, θεῖον τέμενος, νύμφη Χριστοῦ πανακήρατε, καὶ ἔμψυχον ἄγαλμα, ἀσκουσῶν ὑπογραμμός, τῶν Μαρτύρων ἀγλάΐσμα, κρήνη βρύουσα, ποταμοὺς ἰαμάτων ἀνεδείχθης, τοὶς τελούσι σου τὴν μνήμην, Ἀναστασία πανεύφημε.

Τῶν Μαρτύρων ἀγλάΐσμα, τῶν Παρθένων ἀπάνθισμα, τῶν Ὁσίων μέγιστον ἐγκαλλώπισμα,
Ἀναστασίαν πολύαθλον, τῆς Ῥώμης τὸ καύχημα, καὶ τερπνότατον Θεοῦ, καὶ ἀμώμητον σφάγιον, τὴν ἀκράδαντον, εὐσεβείας κρηπῖδα, δεῦτε πάντες, ἀνυμνήσωμεν προθύμως, περιφανῶς ἐναθλήσασαν.

Προσόμοια τοῦ Ὁσίου

Ὕχος πλ. δ' Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Ἀβράμιε, τοῦ Ἀβραὰμ μιμητής, χρηματίσας ἐν πνευματι, μετανάστης γέγονας, τῆς πατρίδος μακάριε, σαρκὸς Ὁρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ σμικρῷ τὸ σώμά σου, κλείσας μακάριε, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἐνθα τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Οσιε Πάτερ Ἀβράμιε, ἀβραμιαίαν ψυχήν, φερωνύμως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θεία πίστει ρώννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἐνούμενος, ἐπαγγελίας τήν γὴν κεκλήρωσαι, ὥραιζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν, ὅθεν τὴν σήν, μνήμην εὐφραινόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Οσιε Πάτερ Ἀβράμιε, τὴν ταὶς ἀπάταις δεινῶς, ὑπαχθεῖσαν τοῦ ὄφεως, καὶ κατολισθήσασαν, ἀπωλείας πρὸς βάραθρον, δι' ἐπινοίας θείας ἀνείλκυσας, καὶ σωζομένην Θεῷ παρέστησας, ἡς τὴν μετάνοιαν, πάντες κατεπλάγησαν, οἱ εὐσεβῶς, κυριον δοξάζοντες, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πῶς σου τὴν χάριν ύμνησαιμι, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμέ, τὸν ἀνάξιον δούλον σου, καθ' ἐκάστην πρόνοιαν, ἦν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δέ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλην ὅντως κυβέρνησιν; σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν, εἰς ἀεί μου πρόστηθι, παντὸς κακοῦ, ζώντα καὶ θανόντα με, ἐκλυντρουμένη Σεμνή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς μυστηρίου καινοῦ! ὡς φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ θεωρούσά σε, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. Ἔκλαιε κράζουσα. Οἵμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς σὲ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος Σταυρῷ προσήλωσεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Μάρτυρος
Ὕχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσὴφ

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ, Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου, καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείσαν σοί. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τὸν Ὁσίου
Ὕχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, λαβὼν γὰρ τὸν σταυρόν, ἥκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορὰν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Ἀβράμιε τὸ πνεύμα σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἴς τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἅγιων οἱ δύο παρόντες.

Ο Κανὼν τῆς Ἅγιας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοὺς ἀνδρικούς σου, Μάρτυς, εὐφημῶ πονους. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ὅχος πλ.δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ταύτην τὴν φωτοφορον, μνήμην σου γεραίροντι Θεόνυμφε, φωτισμὸν μοὶ παράσχου, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος διώκουσα.

Ολην ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὴν ἀνέθηκας τῷ Κτίστῃ σου, καὶ πυρὶ ἐγκρατείας, τὰ τοῦ σώματος πάθη κατέφλεξας.

Ὑψος πρὸς μαρτυρίου, Μάρτυς ἀνηνέχθης ἀφειδήσασα, τῆς σαρκὸς καὶ θαλάμων, νοητῶν ὡς παρθένος ἡξίωσαι.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν οὐρανομήκη, κλίμακα ἐν ᾧ Θεὸς ἐπεστήρικτο, τοὺς βροτοὺς οὐρανίους, ἐργαζόμενος Κόρη γεραίρομεν.

Ο Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν σὸν γεραίρω παμφαὴ βίον μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α' Ὅχος ὁ αὐτὸς
Ὕγρὰν διοδεύσας

Ταὶς θείαις λαμπόμενος ἀστραπαίς, τοὺς τὴν φωτοφόρον, ἐκτελούντας σου ἔօρτήν, παθῶν ἀμαυρότητος παμμάκαρ, ταὶς προσευχαίς σου Ἀβράμιε λύτρωσαι.

Ο θεῖος ἀνάψας σου τὴν ψυχήν, Ἀβράμιε πόθος, ἐναπέσβεσε τῆς σαρκός, τοὺς ἔρωτας Πάτερ καὶ ἀϋλως, ἐπὶ τῆς γῆς σὲ βιῶναι ἐποίησεν.

Νεκρώσας τὰ μέλη τὰ ἐπὶ γῆς, νηστεία καὶ πάσαις, κακουχίαις Πάτερ σοφέ, ζωῆς ἡξιώθης τῆς ἀμείνω, ἐν οὐρανοίς θεοφόρε Ἀβράμιε.

Θεοτοκίον

Σαρκὸς ἐξ αἵματων σου ἰερῶν, Θεοῦ Πατρὸς Λόγος, ἐσαρκώθη ὑπερφυῶς, παρθένε Μαρία, ὃν δυσώπει, τὰ τῆς σαρκός μου νεκρῶσαι φρονήματα.

Τῆς Ἅγιας

**‘Ωδὴ γ'
Σὺ εἰτὸ στερέωμα**

Ἴστασο πρὸ βῆματος, τυραννικοῦ Χριστὸν ἔνδοξε, τὸν ποιητήν, πάντων καὶ Δεσπότην, Θεὸν Λόγον κτηρύττουσα.

Κάλλος τὸ ἐγκάρδιον, τὴ δόρατὴ μορφὴ Ἔνδοξε, διαδοθέν, σὲ ὠραιοτάτην, τοὶς ὄρῶσιν ὑπέφαινεν.

“Ολβον ἀναφαίρετον, τῶν iamátων σοὶ δίδωσι, Κορη Χριστός, οὗ Ἀναστασία, τὴν πτωχείαν ἡγάπησας.
Θεοτοκίον

“Υλην τῶν πταισμάτων μου, σῶν πρεσβειῶν πυρὶ σύμφλεξον, Μήτηρ Θεοῦ, δροσον μοὶ τὴν θείαν, τῆς ἀφέσεως φέρουσα.

Τοῦ ὄσιου

Οὐρανίας ἀψιδος

‘Ολοτρόπως ποθήσας, τῶν ὄρεκτῶν ἔσχατον, κόσμου καὶ σαρκὸς θεοφόρε, ἔξω γεγένησαι, ὅθεν ἀπείληφας, τὴν ὑπερκόσμιον δόξαν, καὶ θείαν ἀπόλαυσιν, Πάτερ Ἄβράμιε.

Ναὸς ζῶν ἀνεδείχθης, τοῦ παντούργοῦ Πνεύματος, πάτερ ἐν οἰκίσκῳ τὸ σῶμα, συγκλείσας Ὅσιε, ὅθεν ἀπήστραψας, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόνας, ἵερῶς κοσμούμενος, Πάτερ, Ἄβράμιε.

Γεωργία τῶν πόνων, τῶν ἀρετῶν ὕριμον, Ὅσιε ἔξήνθησας στάχυν, Πάτερ Ἄβράμιε, ὃ διατρέφονται, μιμητικῶς οἱ τὴν θείαν, καὶ σεπτήν σου κοίμησιν πανηγυρίζοντες.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι' ὑπερβολὴν εὐσπλαγχνίας, θέλων ἐσκήνωσε, καὶ καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, παραβάσει πρότερον ἔξολισθήσασαν.

Ο Είρμος

«Οὐρανίας ἀψιδος, ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

**Κάθισμα τῆς Ἁγίας
Ὕχος α'**

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἐκ βρεφους τῷ Θεῷ, ἀνετέθης Ὅσια, νεκρώσασα σαρκός, ἐγκρατείᾳ τὰ πάθη, εἰς ὑψος δ' ἀνέδραμες, μαρτυρίου περίδοξον, ἐναθλήσασα, Ἀναστασία νομίμως, καὶ τόν δράκοντα, καταβαλοῦσα εἰς χάος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα... Τοῦ ὄσιου

Τὸν πάλαι Ἄβραάμ, ἐκμιμούμενος, Πάτερ, ἐμάκρυνας σαντόν, συγγενῶν κατὰ σάρκα, πειθόμενος Ἄβράμιε, τῷ καλοῦντι Θεῷ ἡμῶν, ὅθεν ἥσκησας, καὶ τὴν ψυχὴν λαμπροτέραν, ἐναπέδειξας, τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων, θεόφρον πανόλβιε.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τὴν βᾶτον ἦν Μωσῆς, ἀκατάφλεκτον εἶδε, τὸ δρος τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀγίαν νεφέλην, σκηνὴν τὴν ἀμόλυντον, τὴν θεόδεκτον τράπεζαν, τὸ παλάτιον, τοῦ ὑψηλοῦ Βασιλέως, τὴν ὄλόφωτον, καὶ ἀδιόδευτον πύλην, Παρθένον ὑμνούμεν σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

‘Υμνῶ σου τὸν Σταυρόν, προσκυνῶ καὶ τὰ πάθη, δοξάζω καὶ τὴν σήν, ἀγαθοτητα Τέκνον, ἐκῶν γὰρ καθυπέμεινας, ἐπονείδιστον θάνατον. Τὶ τὸ ξένον σου, καὶ φρικωδέστατον Σῶτερ, τῆς ἀφράστου σου, οἰκονομίας τὸ βάθος; ἡ Μήτηρ ἐβόα σοί.

Τῆς Ἁγίας

**‘Ωδὴ δ'
Εἰσακήκοα Κύριε**

Σὲ ζυγὸν ἐλαφρότατον, Μάρτυς τὴν βαστάσασαν ἐκ νεότητος, σιδηροῦν κλοιὸν βαστάζειν σε, οι

παρανομοῦντες κατεδίκασαν.

Σταλαγμοὶ τῶν αἰμάτων σου, τῆς πολυθεῖας ἔσβεσαν ἄνθρακας, ὁ πυρσὸς δὲ τῶν θαυμάτων σου, τῶν παθῶν τὴν ὅλην ἀπετέφρωσεν.

Οὐκ ἐγύμνωσε χάριτος, σωμά σου γυμνώσας ὁ πονηροτατος, ύφαντὸν δὲ μᾶλλον ἄνωθεν, ἀρραγῆ χιτῶνα προεξένει σοί.

Ὑπὲρ γὴν αἱρομένης σου, πὺρ ἐπὶ τὰ στέρνα Μάρτυς ἐφήπτετο, ύπεξάπτον σου τὸν ἔρωτα, τὸν πρὸς τὸν Δεσπότην καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον

Μετὰ τόκον διέμεινας, ἄφθορος Παρθένε ώς πρὸ γεννήσεως, νέον βρέφος γὰρ ἐκύησας, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων γνωριζόμενον.

Τοῦ Ὁσίου

Ο αὐτὸς Είρμος

Τρείθροις Πάτερ δακρύων σου, ψυχικὰς κηλῖδας ἀπονιψάμενος, θεῖον γέγονας τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπτὸν παμμάκαρ καταγώγιον.

Ἄγρυπνίαν παννύχιον, προσευχὴν ἀέναον ἀπροσπάθειαν, καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον, καὶ τελείαν πίστιν Πάτερ ἥσκησας.

Ιατρεύειν νοσήματα, καὶ ἀποδιώκειν Ὄσιε πνεύματα, χάριν εἴληφας Ἀβράμιε, ώς Θεοῦ θεράπων ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον

Τραθυμία κρατούμενον, καὶ τὴ ἀμαρτία μὲ βυθιζόμενον, τὴ πρεσβεία σου διάσωσον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Τῆς Αγίας

Ωδὴ ε'

Όρθριζοντες βιώμεν σοὶ

Ἀνάλωτος πυρί, τῷ ἐνύλῳ ἐδείχθης Μάρτυς, πὺρ γὰρ σε ἐγκάρδιον, θείας ἀγάπης ἐδρόσιζε.

Τραπίσματι τὸ πρόσωπον Μάρτυς ὡραιωθεῖσα, ἔχθρῶν ἀπερρύπωσας, δυσειδεστάτων τὰ πρόσωπα.

Ταθεῖσα ἐπὶ ξύλου θεόφρον Ἀναστασία, πόθῳ τοῦ νυμφίου σου, τὸ θεῖον πάθος εἰκόνιζες.

Θεοτοκίον

Τοιμούμεν σε πανύμνητε Δέσποινα Θεοτόκε, Θεὸν ὑπερύμνητον, σαρκὶ ἀσπόρως κυήσασαν.

Τοῦ Ὁσίου

Ἴνα τὶ μὲ ἀπώσω

Ως κατάκαρπον κλῆμα, βότρυας ἐξήνθησας Πάτερ Ἀβράμιε, ἀρετῶν ἐνθέων, κατανύξεως οἶνον πηγάζοντας, τῶν παθῶν τὴν μέθην, ἐκ τῶν ψυχῶν ἀποσιβοῦντα, καὶ καρδίας πιστῶν κατευφραίνοντα.

Πειρασμοὺς σοὶ ποικίλους, ὄφις ὁ παμπόνηρος Πάτερ ἐξήγειρεν, ἀλλ' αὐτὸς τῷ ὅπλῳ, τοῦ Σταυροῦ θεοφόρε ἐνέκρωσας, καὶ τῆς νίκης στέφος, παρὰ Θεοῦ δικαία ψήφω, ἐκομίσω θεόφρον Ἀβράμιε.

Ἀγιώτατος οἶκος, Πάτερ θείου Πνεύματος πίστει γενόμενος, ἐδομήσω οἶκον, ἵερὸν καὶ πανίερον σύστημα, ἀνιέρου πλάνης, μεταβαλῶν ταῖς νουθεσίαις, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ καθιέρωσας.

Θεοτοκίον

Μητροπάρθενε Κορη, θείω φωτιζόμενοι Πνεύματι πάναγνε, ιεροὶ Προφῆται, ιεραῖς ἐν φωναῖς σὲ

προίγγειλαν, ἐξ ἣς Θεὸς Λόγος, ὑπὲρ αἰτίαν τε καὶ λόγον, ἐσαρκώθη δι' οἴκτον ἀμέτρητον.

Τῆς Ἀγίας

΄Ωδὴ ζ' Χιτώνα μοὶ παράσχου

Στρεβλούμενον τὸ σῶμα αἰκισμοίς, ἐδήλου τὸ ὅρθιον, σὴς προαιρέσεως, πρὸς θεὸν Ἀναστασία πανεύφημε.

Ἐκρέμασο μετέωρος πληγάς, Μάρτυς ὁποφέρουσα, ἄπληγον σώζουσα, τῆς ψυχῆς τὸ εὐγενὲς ἀξιάγαστε.

Ὑπήνεγκας μαζῶν τὴν ἐκκοπήν, πιστοὺς διατρέφουσα, γάλακτι Ἐνδοξε, τῆς μιμήσεως τῆς σῆς ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον

Φιλάνθρωπον κυήσασα Θεόν, φιλάγαθε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς λυτρωθήναι με.

Τοῦ Ὁσίου

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Φωστήρά σε οἱ ἐν σκότει τῆς πλάνης, ἀπλανῶς καθοδηγοῦντα εὐρόντες, πρὸς τὰς ὁδούς, τῆς ζωῆς θεοφόρε, τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος ἀπέλιπον, γενόμενοι φωτοειδεῖς, διὰ πίστεως θείας Ἀβράμιε.

Ἀγρύπνως ἔξευμενίσας τὸ θεῖον, ἐπιπέμψαι φωτισμὸν σωτηρίας, τοὶς ἐν νυκτὶ, τῆς εἰδωλομανίας, κατασχεθείσι θεόφρον Ἀβράμιε, ἀνέδειξας πάντας νίούς, καὶ φωτός καὶ ἡμέρας ἐν χάριτι.

Ἡ συχως σου τὴν ζωὴν ἐκτελέσας, τὰς ἐν βίῳ τρικυμίας Παμμάκαρ, τὴ πρὸς Θεόν, πεποιθήσει παρῆλθες, καὶ γαληνοὺς πρὸς λιμένας κατήντησας, Ἀβράμιε τῆς οὐρανῶν, βασιλείας καὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον

Βαρούμενον νυσταγμῷ ῥαθυμίας, διανάστησον τὴ μεσιτεία, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ μὴ δώῃς ὑπνῶσαι, τῆς ἀμαρτίας Παρθένε εἰς θάνατον, προστάτιν γὰρ καὶ ὁδηγόν, τῆς ἐμῆς σὲ ζωῆς ἐπιγράφομαι.

Ο Είρμος

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ώς Ἰωνάς. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον τῆς Ὁσιομάρτυρος

΄Ηχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη ὄσια, μαρτυρίου αἴμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοὶς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοὶς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας, ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων, χάριν ἀέναον.

Τοῦ Ὁσίου ὅμοιον

Ἐν σαρκὶ ώς Ἀγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεφάνης, καὶ ἀσκήσας γέγονας, πεφυτευμένον ώς ξύλον, ὕδατι τῆς ἐγκρατείας καλῶς αὐξήσας, ῥεύματι τῶν σῶν δακρύων ὑπὸν ἐκπλύνας, διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, δοχεῖον θείου, Ἀβράμιε Πνεύματος.

Ο Οἶκος

Τὰ φθαρτὰ παριδῶν, τὴν ἀφθαρσίαν εἴληφας, τὰς τερπνὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος ἐμίσησας σοφὲ ἀπὸ βρέφους, ποθήσας ἀγνείαν, ὅθεν θαλάμου καὶ κόσμου ἀπέδρασας, συζύγου τε εὔκλειαν, καὶ τῶν γονέων ἔξεκλινας, μόνου Θεοῦ σοφὲ τὸν ἔρωτα ἐπιποθήσας, καὶ ἀγαπήσας ἐξ ὄλης, Πάτερ τῆς ψυχῆς, καὶ διανοίας ἀληθῶς, διὰ τοῦτο νεδείχθης, δοχεῖον θείου, Ἀβράμιε Πνεύματος.

Συνάξαριν

Τὴ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας.
Στίχοι

- Κάρας τομὴν ἥνεγκε ρώμη καρδίας,
- Βλάστημα Ῥώμης, Μάρτυς Ἀναστασία.
- Τλὴ δὲ Ἀναστασίη ἐνάτη ξίφος εἰκάδι ὀξύ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη του ὄσιου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ.
Στίχοι

- Σαρκὸς νεκρώσας Ἀβράμιε πᾶν μέλος,
- Θανῶν συνοικεῖς τοὺς ἀσάρκοις Ἅγγέλοις.
- Ἀφεῖσα σαρκὸς τοὺς ἔραστὰς Μαρία,
- Ψυχῶν ἔραστὴ μυστικῶς περιπλέκη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κυρίλλου.

Στίχοι

- Ὑπόσχεσιν μέλλοντος οὖσάν μοὶ στέφους,
- Κύριλλος οἶδα τὴν ἀπειλὴν τοῦ ξίφους.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Σάββας ὁ Στρατηλάτης ἐνθεν κακεῖθεν κεντηθείς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Σάββας κατ' ἄμφω κλήσεως μέρη Σάββας,
- Ὁθεν κατ' ἄμφω νύττεται λόγχαις μέρη.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἄννης, τῆς μετονομασθείσης Εὐφημιανός.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτηνῆς.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ταὶς Ἀγίαις

**Ωδὴ ζ'
Παῖδες Ἐβραίων**

Ὕχος φωνῆς ἑορταζόντων, ἐνθα πέφυκε χορεύεις, Ἀθληφόρε, σὺν παρθένων χοροίς, τῷ Κτίστῃ μελωδοῦσα. Εὐλογητὸς εἴ̄ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰ̄ς τοὺς αἰῶνας.

Μέλη συνθλώμενα ὄρῶσα, καὶ ὀνύχων σπαραγμὸν προσκαρτεροῦσα, ἀνηνέχθης Χριστῷ, θυσίᾳ μελωδοῦσα. Εὐλογητὸς εἴ̄ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰ̄ς τοὺς αἰῶνας.

Ὕφθης ὡς ἄμπελος θεόφρον, χείρας πόδας τε ὡς κλάδους τεμνομένη, καὶ ἡμῖν νοητῶς, τὸν οἶνον γεωργοῦσα, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ παθῶν ὡθοῦντα μέθην.

Πὺρ αἰσθητὸν οὐκ ἐπτοήθης, νεανίας τρεῖς τοὺς πάλαι μιμουμένη, θείαν δρόσον καὶ γάρ, ἐδέξω μελωδοῦσα. Εὐλογητὸς εἴ̄ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰ̄ς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

὾ολον τὸν ἀνθρωπὸν φορέσας, ὁ ὑπέρθεος δίχα τῆς ἀμαρτίας, ἐκ γαστρὸς σου Ἀγνή, προῆλθε σαρκοφόρος ὃν ἐκδυσώπει πίστει σε, τοὺς τιμῶντας διασῶσαι.

Τοῦ ὄσιου

Ο αὐτὸς

Ἴνα τῆς ἄνω βασιλείας, ἐπιτύχης καὶ τῆς δόξης τῆς ἀρρήτου, πατουμένης Σοφέ, καὶ φθειρομένης δόξης, ὡς νονυεχὴς καὶ φρόνιμος, κατεφρόνησας ἐμφρόνως.

Ὅτε ὁ λύκος ὁ πανοῦργος, τὴν ἀμνάδα σου ἐσπάραξε δολίως, τότε τούτου Σοφέ, τὰς μύλας διαθλάσας, ταύτην ποιμὴν ὡς ἄριστος, πρὸς ζωὴν ἐπανηγάγου.

Νόμοις ὑπείκων τοῦ Δεσπότου, τὸ πλανώμενον ἐξήτησας καὶ εὗρες, καὶ τοὶς ὕμοις τοὶς σοίς, ἀράμενος Παμμάκαρ, οἴα ποιμὴν εἰσήγαγες, μετανοίας ἐν τῇ μάνδρᾳ.

Θεοτοκίον

Μόνη τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, ἀπεγέννησας ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ὑποστάσει μιά, ὥρῳ μενον Παρθένε, ὡς μελωδοῦμεν Πάναγνε, ἀσιγήτως εἰς αἰῶνας.

Τῆς Άγιας

‘Ωδὴ η'

Ἐπταπλασίως κάμινον

Νεανικῶς ἡρίστευσας, Αθληφόρε πανεύφημε, καὶ κατὰ τῆς πλάνης, ἀνεστήσω τρόπαια, χειρῶν στερουμένη γάρ, καὶ τῶν ποδῶν ὑπέφερες, καὶ τομῆς μαστῶν, καὶ ἐκριζώσεως Μάρτυς, ἡνέσχου τῶν ὀδόντων, ἐν χαρᾶ μελωδοῦσα. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τους αἰῶνας.

Ὄλολαμπὴς ὡς ἥλιος, παρθενίας λαμπρότησι, καὶ τῆς μαρτυρίας, καλλοναὶς ἐξήστραψας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, ταὶς φωτοβόλοις λάμψεσι, σοῦ Αναστασίᾳ, τῆς πολλῆς καρτερίας, προθύμως ἐκβιῶσα. Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑλομανοῦσαν πάθεσι, τὴν ψυχὴν μου θεόνυμφε, καὶ ἀμαυρουμένην, προσβολαὶς τοῦ ὅφεως, ταὶς σαὶς παρακλήσεσιν, ἐκ τῶν δεινῶν καθάρισον, καὶ φωτιστική, ἐπισκιάσει σου Μάρτυς, καταύγασον βοῶντα. Ιερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν Άγνην καὶ ἄμωμον, ἡ Παρθένος ποθήσασα, ἄμωμον καὶ σῶμα, καὶ ψυχὴν ἐτήρησε, παθῶν ὑπεκκαύματα, ὑπομονὴ τεφρώσασα, πείραν τε πολλῶν, ὑπενεγκοῦσα βασάνων, καὶ νὺν ἐπουρανίοις, ἐν θαλάμοις χορεύει, σὺν σοὶ εὐφραινομένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Όσίου

Νικηταὶ τυράννου

Ἀπωλείας βόθρῳ, τὴν ἀγνὴν συνώθησε περιστεράν σου, ὁ κακοῦργος ὄφις, ἀλλ' αὐτὴν ἀνήγαγες Πάτερ πανσόφως, Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Καὶ ἐν βίῳ Πάτερ, περιων Ἀβράμιε καὶ μετὰ τέλος, ἰατρὸς νοσούντων, ἀνεδείχθης Πνεύματος χάριτι θεία. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἀκακία Πάτερ, ἐν δικαιοσύνῃ τε καὶ σωφροσύνῃ, πίστει διαλάμψας, τοίς, Αγγέλοις Ὁσιε συνηριθμήθης. Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Τρείθρου ζῶντος ὥφθης, πανάγιον σκήνωμα ἐξ οὐ πιόντες, οἱ θανατωθέντες, τὴν ζωὴν κληρούμεθα ἀναβοῶντες. Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ο Είρμος

«Νικηταὶ τυράννου καὶ φλογός, τῆς χάριτός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παῖδες ἐβόων. Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Τῆς Άγιας

‘Ωδὴ θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ίκριο ἀνηρτήθης Λόγου Θεοῦ, εἰκονίζουσα πάθος σωτήριον, καὶ ἐκκοπήν, ἥνεγκας χειρῶν σου καὶ τῶν ποδῶν, ὀδόντων τὴν ἐκρίζωσιν, γλώσσης τὴν ἀφαίρεσιν καὶ μαστῶν, ἀγνὴ Αναστασίᾳ, Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ως νύμφη ώραϊσθης καλλοποιῶ, ἀρμοσθεῖσα νυμφίω παθήμασι, καλλοποιοῖς, ἔνδον τε θαλάμων φωτοειδῶν, ώς ἐκλεκτὴ ἐσκήνωσας, φέρουσα λαμπάδα περθενικήν, καὶ νὺν συμβασιλεύεις, τῷ ζώντι εἰς αἰῶνας, Ἀναστασία διαλάμπουσα.

Σταλάζουσιν οἱ πόνοι σου γλυκασμόν, ἀμαρτίας πικρίαν ἔξαιροντες, ἡ δὲ σορός, βρύει ἰαμάτων τοὺς ποταμούς, καὶ κατακλύζει πάντοτε, πάθη καὶ νοσήματα χαλεπά, εἰς δόξαν τοῦ Σωτῆρος, σεμνὴ Ἀναστασία, τοῦ ἐπαξίως σὲ δοξάσαντος.

Ἡρίστευσαν γυναῖκες τῷ σῷ Σταυρῷ, κρατυνθεῖσαι Χριστὲ παντοδύναμε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ, κάραν πολυμήχανον ἀνδρικῶς, Λόγε Θεοῦ συνέθλασαν, καὶ τοῦ Παραδείσου χαρμονικῶς, τὴν οἴκησιν λαχοῦσαι, Θεώσεως μετέσχον, ἐπιτηδείως ἀνυμνούσαι σε.

Θεοτοκίον

Φορέσαντά σε σάρκα ἐκ γυναικός, ώς ἐπέγνω ἡ Μάρτυς σου Κύριε, παρθενικαίς, κατηγλαῖσμένη μαρμαρυγαίς, καὶ μαρτυρίου αἵματι, περιηγθισμένη σοὶ τῷ Χριστῷ, Ὄπίσω τῆς Μητρός σου ἐνδόξως προστηνέχθη, ώς βασιλεύοντι τῆς κτίσεως.

Τοῦ Όσίου

Κυρίως Θεοτόκον

Ἴδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ θεοφόρε, τὰ δι' ἐλπίδος σοὶ πάλαι ποθούμενα, ἢ ὄφθαλμὸς οὗ κατεῖδε, καὶ οὐκ ὥκουσεν.

Ωραῖος ἀπεφάνθης, θείαις ἀγλαϊαις, τῶν ἀρετῶν διαλάμπων Ἀβράμιε, καὶ τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ χαίρων παρίστασαι.

Συνήφθης ταὶς χορείαις, πάντων τῶν Όσίων, καὶ σὺν αὐτοῖς τῆς Θεώσεως Ὅσιε, ἐπιτυχῶν ἰκετεύεις, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡμέραν εὐφροσύνης, ἄγει χαρμοσυνως, τῆς ἱερᾶς σου ὡς Πάτερ κοιμήσεως, ἡ Ἐκκλησία, τιμῶσα τὴν πολιτείαν σου.

Θεοτοκίον

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τὴν ἀμαρτία ψυχήν μου ἀγάθυνον, καὶ ἀγαθῶν αἰωνίων, μέτοχον ποίησον.

Ο Είρμος

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες».

Ἐξαποστελάριον Τῆς Όσιομάρτυρος Ο οὐρανὸν τοὶς ἄστροις

Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ ώραιότης Μαρτύρων, Ἀναστασία σὺ ὥφθης, ἐν παρθενίᾳ ἀσκοῦσα, καὶ καρτερῶς ἐναθλοῦσα, ὑπέρ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης.

Τοῦ Όσίου

Τοὶς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ως ἐλυτρώσω Ὅσιε, τῷ Θεῷ καὶ Σωτήρι, ἐκ πλάνης κακοδαίμονος, σύστημα δυσσεβούντων, Ἀβράμιε θεοφόρε, καὶ τὴν πάλαι πεσοῦσαν, εἰς ἀπωλείας βάραθρον, καὶ ἡμᾶς ταὶς εὐχαίς σου, ρύσαι πολλῶν, πειρασμῶν καὶ θλίψεων καὶ κινδύνων, τοὺς πόθῳ ἐκτελούντας σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Θεοτοκίον

Θεοφανὴς Παράδεισος, ὥφθης ἔχουσα μέσον, ἔγκλων ζωῆς τὸν Κύριον, ἄχραντε Θεοτόκε, ἐξ οὗ φαγόντες οὐκ ἔτι, ἀποθνήσκομεν δόλως, ἀλλὰ ζωὴν ἀμείνονα, διὰ σοῦ ζῶμεν πάντες, τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὅπλον περιφέροντες καὶ νικῶντες, τὸν ἀποστάτην τύραννον, σὲ ὑμνοῦντες Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου. Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ώς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.